

Sygn. akt: I C 498/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bogusława Olszewska - Wojgienica
Protokolant:	Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2017 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. N.

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Bogusława Olszewska - Wojgienica

Sygn.akt I C 498/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 08.11.2016 roku o zasądzenie od pozwanego D. N. kwoty 274,99 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 60 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu powód przedstawił, że w dniu 28.01.2016 roku strony zawarły na piśmie umowę pożyczki pieniężnej o nr (...). Powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 1100 złotych, a pozwany zobowiązał się ją spłacić w 7 ratach, zgodnie z harmonogramem pożyczki, przy czym wraz z każdą ratą zobowiązał się uiszczać opłatę administracyjną w wysokości 15 złotych miesięcznie i jednorazowo opłatę przygotowawczą w wysokości 390 złotych, która była rozdzielana proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą z rat pożyczki. Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kwota 157,16 złotych stanowiąca sumę niespłaconych rat kapitałowych, kwota 2,67 złotych –skapitalizowana kwota odsetek umownych w wysokości 10 % w stosunku rocznym od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu zapłaty ostatniej raty pożyczki -6.09.2016 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, kwota 75 złotych z tytułu kosztów przekazania sprawy do windykacji, opłata przygotowawcza w kwocie 25,16 złotych i opłata administracyjna w kwocie 15 złotych. Powód podał, że umowa pożyczki została rozwiązana przez powoda pismem z dnia 1.09.2016 roku ze skutkiem natychmiastowym, z uwagi na opóźnienie w spłacie przekraczające 60 dni.

Postanowieniem z dnia 27.02.2017 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Giżycku.

Powód (...) S.A. w W. w dniu 17 maja 2017 r cofnął powództwo w zakresie wpłaconej przez pozwanego po wniesieniu pozwu kwoty 300 zł, podtrzymując żądanie w części dotyczącej zasądzenia od pozwanego kosztów procesu wraz z pełną kwotą kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany D. N. wniósł o oddalenie powództwa. Podał, że uiszczył wobec powoda (...) S.A. w W. wszystkie raty pożyczki ustalone w harmonogramie do umowy, przy czym dwukrotnie spóźnił się z terminem płatności, wskazał, że nigdy nie otrzymał od powoda pisma rozwiązującego umowę pożyczki, natomiast w maju 2016 roku otrzymał wezwanie do zapłaty zaległych odsetek i wówczas powiedziano mu, że zalega z płatnością kwoty 100 złotych. 27 marca 2017 roku uiszczył dodatkowo na rzecz powoda kwotę 300 złotych, Złożył do akt sprawy dowody wpłat: z dnia 22.02.2016 r.-kwoty 237,19 zł, z dnia 21.03.2016 r- kwoty 12,72 zł, z dnia 25.03.2016 r.-kwoty 235,34 zł, z dnia 26.04.2016 r.-kwoty 234,52 zł, z dnia 7.07.2016 r- kwoty 464,87 zł, z dnia 5.09.2016 roku- kwoty 459,63 zł – na łączną kwotę 1644,27 zł i z dnia 27.03.2017 r.- kwoty 300 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) S.A. w W. i pozwany D. N. zawarli w dniu 27.01.2016 roku strony zawarły na piśmie umowę pożyczki pieniężnej o nr (...). Powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 1100 złotych z roczną stopą oprocentowania 10% , a pozwany zobowiązał się ją spłacić w 7 miesięcznych ratach, zgodnie z harmonogramem pożyczki, poczynając od 27.02.2016 roku. W racie pożyczki poza kapitałem i odsetkami pozwany zobowiązał się uiszczyć kwotę opłaty administracyjnej w wysokości 15 zł miesięcznie i opłatę przygotowawczą w wysokości 390 złotych, która była rozdzielana proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą z rat pożyczki i miesięcznie stanowiła kwotę 55,71 zł.

(bezsporne, dowód: umowa pożyczki i harmonogram spłat- k.22-28 akt, harmonogram spłat-k.29 akt)

Z tytułu umowy pożyczki pozwany uiszczył : w dniu 22.02.2016 r.-kwotę 237,19 zł, w dniu 21.03.2016 r- kwotę 12,72 zł, w dniu 25.03.2016 r.-kwotę 235,34 zł, w dniu 26.04.2016 r.-kwotę 234,52 zł, w dniu 7.07.2016 r- kwotę 464,87 zł, w dniu 5.09.2016 roku- kwotę 459,63 zł – w łącznej kwocie 1644,27 zł. W dniu 27.03.2017 r. uiszczył na rzecz powoda kwotę 300 zł.

(bezsporne, dowody wpłat-k.38-43 akt, zestawienie wpłat- k.46 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Żądania powoda nie można było uznać za zasadne.

Powód (...) S.A. w W. nie dowiódł istnienia wierzytelności żądanej w pozwie.

Powód cofnął powództwo przed wdaniem się w spór, lecz to cofnięcie powództwa podlegało kontroli Sądu zgodnie z dyspozycją par.4 art.203 kodeksu postępowania cywilnego.

Przede wszystkim należy podkreślić, że niezgodnie z ustaleniami umowy pożyczki zawartej z pozwanym D. N., w szczególności z zapisem pkt.15 umowy, dokonał wypowiedzenia umowy pożyczki w dniu 1.09.2016 r. zgodnie z postanowieniami umowy pożyczkodawca mógł rozwiązać umowę z przyczyn leżących po stronie pożyczkobiorcy z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy przekraczającego 60 dni. Tymczasem jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego pozwany, jakkolwiek dwukrotnie spóźnił się z terminem spłaty rat pożyczki , nie dopuścił się przekroczenia terminu powyżej 60 dni, choć nie w terminie uregulował należność z tytułu czterech ostatnich rat.

Niezależnie od powyższego powód nie dowiódł, że wypowiedzenie umowy zostało skutecznie pozwanemu doręczone. Dowód nadania przesyłki nie wyczerpuje wymogów skuteczności doręczenia określonych przez strony w pkt.15 umowy, tym bardziej, że adres, pod którym wysłano przesyłkę był nieprawidłowy (błędny urząd pocztowy). Brak jest też jakichkolwiek dowodów na podjęcie wobec pozwanego działań windykacyjnych przed złożeniem pozwu, a uzasadnia żądania pozwu w tej części na kwotę 75 złotych. W tej części żądanie pozwu pozbawione jest podstaw.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że na dzień wniesienia powództwa wierzytelność powoda wobec pozwanego nie istniała w kwocie żądanej pozwem. Zgodnie z pkt.6 umowy powód mógł naliczyć odsetki od zadłużenia przeterminowanego określone w tym zapisie umowy: od kwoty 233,02 zł od dnia 28.05.2016 r. do dnia 7.07.2016 roku, od kwoty 231,85 zł od dnia 28.06.2016 r do dnia 7.07.2016 r., od kwoty 230,43 zł od dnia 28.07.2016 r. do dnia 5.09.2016 r. i od kwoty 229,23 zł od dnia 28.08.2016 r do dnia 5.09.2016 r. Odsetki z tytułu przeterminowanych spłat poszczególnych rat zgodnie z zapisami umowy winny tu wynosić odpowiednio:2,55 zł, 0,57 zł, 2,46 zł i 0,44 zł.- łącznie kwotę 6,02 zł.

Nie bez znaczenia jest okoliczność, że dodatkowe opłaty-koszty udzielenia pożyczki kwotę 1100 zł zostały rozbite na poszczególne raty pożyczki, a stanowiły 45 % całej pożyczonej przez pozwanego kwoty (odpowiednio 390 zł opłaty przygotowawczej i 105 zł opłaty administracyjnej).

Brak jakichkolwiek dowodów, aby powód kierował do pozwanego wezwania do zapłaty, lub przed wniesieniem pozwu do zapłaty wzywał.

Zgodnie z dyspozycją art. 6 kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ciężar ten co do zasadności pozwu, też w części dotyczącej wysokości żądania pozwu spoczywał na powodzie.

Pozwany D. N. przed doręczeniem mu odpisu pozwu w przedmiotowej sprawie wraz z wezwaniem na termin rozprawy uiścił na rzecz powoda kwotę 300 złotych, która w całości wyczerpuje uzasadnione tylko co do odsetek za nieterminową spłatę żądanie pozwu wraz z kosztami postępowania, wyliczonymi zgodnie z dyspozycją art. 100 kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z art.203 kodeksu postępowania cywilnego Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu z uwagi na zaspokojenie wierzyciela przez pozwanego w części przekraczającej uzasadnione roszczenie powoda taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Art 5 kodeksu cywilnego stanowi, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. W sytuacji gdy pozwany D. N. w toku tego postępowania uiścił na rzecz powoda należność znacznie przekraczającą usprawiedliwione roszczenie powoda wobec niego z tytułu zawartej umowy pożyczki, powództwo zostało oddalone.